

Regeling ter bevordering van een goede
bedrijfsuitoefening
(Vestigingswet Bedrijven)

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET

No. 8

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is ter vervanging van de Vestigingswet Kleinbedrijf 1937 (*Stb.* 619) nieuwe regelen te stellen ter bevordering van een goede bedrijfsuitoefening;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. 1. Deze wet verstaat onder:

inrichting: een besloten ruimte, waarin een kleinhandels- of ambachtsbedrijf of het hotel-, café- of restaurantbedrijf pleegt te worden uitgeoefend in rechtstreekse aanraking met het publiek;

beheerder: hij die onmiddellijke leiding geeft aan de uitoefening van een krachtens artikel 4 aangewezen bedrijf in een inrichting, dan wel in een onderneming, voor zover dat bedrijf daarin anders dan in een inrichting of van daar uit wordt uitgeoefend;

bedrijfsleider: hij die algemene leiding geeft aan een onderneming, waarin een krachtens artikel 4 aangewezen bedrijf wordt uitgeoefend;

productschap, hoofdbedrijfschap, bedrijfschap: een product-, een hoofdbedrijf- of een bedrijfschap, als bedoeld in artikel 66 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie (*Stb.* 1950, K 22, sedert gewijzigd), ingesteld voor ondernemingen, waarin het betrokken bedrijf wordt uitgeoefend.

2. Zij verstaat onder *onderneming* mede een bedrijf, waarmede niet wordt beoogd het maken van winst.

3. Bij toepassing van deze wet op een ander bedrijf dan een kleinhandels- of ambachtsbedrijf of het hotel-, café- of restaurantbedrijf kan worden bepaald, dat voor die toepassing onder *inrichting* worden verstaan besloten ruimten, waarin dat bedrijf pleegt te worden uitgeoefend in rechtstreekse aanraking met het publiek.

Artikel 2. 1. Deze wet is niet van toepassing op de landbouw, de visserij, het bankbedrijf, het verzekeringsbedrijf en het vervoerbedrijf.

2. Zij verstaat onder:

landbouw: de akkerbouw, weidebouw, veehouderij, pluimveehouderij, fruitteelt, tuinbouw — daaronder begrepen het kweken van bomen, bloemen en bloembollen —, de teelt van vriendhout en elke andere vorm van bodemcultuur;

bankbedrijf: het bedrijf van handelsbank, spaarbank, hypotheekbank, landbouwcredietbank, borg- en garantie-instelling, kerkelijke credietinstelling, bouwkas, spaarkas, administratie- of trustkantoor op effectengebied, instelling tot financiering van de handel in onroerende goederen en commissie- of makelaar in effecten, het bedrijf van het verlenen van bemiddeling

bij het verstrekken van onderhandse leningen of kasgeldleningen, zomede de valutahandel, discontohandel en geldwisselhandel;

vervoerbedrijf: het bedrijf van het vervoeren van personen of goederen ter zee of door de lucht, zomede het bedrijf van het vervoeren van personen of goederen met autobussen, huurauto's, vrachtauto's of binnenschepen, voor zover dit vervoer slechts mag geschieden krachtens een vergunning ingevolge de Wet Autovervoer Personen (*Stb.* 1939, 527, sedert gewijzigd), de Wet Autovervoer Goederen (*Stb.* 1951, 342) of de Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart (*Stb.* 1951, 472), daaronder niet begrepen het meubeltransportbedrijf.

3. Zij verstaat mede onder:

visserij: de oester- en de mosselteelt;

verzekeringsbedrijf: het bedrijf van het verlenen van bemiddeling bij het sluiten van verzekeringen tegen het genot van een beloning.

Artikel 3. Wanneer ter uitvoering van deze wet de medewerking van een product-, een hoofdbedrijf- of een bedrijfsschap wordt gevorderd, wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 98 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, die medewerking verleend door het bestuur van dat lichaam.

Artikel 4. 1. Bij algemene maatregel van bestuur, in deze wet verder genoemd *vestigingsbesluit*, kan worden verboden het uitoefenen van een daarbij aangewezen bedrijf zonder vergunning van de Kamer van Koophandel en Fabrieken. In plaats van de Kamer kan een product-, een hoofdbedrijf- of een bedrijfsschap worden aangewezen.

2. Een vestigingsbesluit wordt niet vastgesteld dan op verzoek van een bedrijfsschap of, bij ontstentenis hiervan, van een product- of een hoofdbedrijfsschap, dan wel op verzoek van een of meer naar Ons oordeel representatieve, rechtspersoonlijkheid bezittende verenigingen van de betrokken ondernemers.

3. Alvorens tot vaststelling, wijziging of intrekking van een vestigingsbesluit wordt overgegaan, wordt de Sociaal-Economische Raad of een commissie, als bedoeld in artikel 43 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, gehoord. De Raad of de commissie hoort in het eerste geval de verzoeker en in de andere gevallen degene, op wiens verzoek het vestigingsbesluit is vastgesteld. De Raad of de commissie hoort voorts het product-, hoofdbedrijf- en bedrijfsschap en kan ook anderen horen.

4. De voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van een vestigingsbesluit wordt Ons gedaan door Onze Ministers, wie het aangaat, en Onze Minister van Economische Zaken tezamen.

Artikel 5. 1. Een vergunning is vereist voor iedere inrichting, waarin het aangewezen bedrijf wordt uitgeoefend, zomede voor een onderneming, voor zover dat bedrijf daarin anders dan in een inrichting of van daar uit wordt uitgeoefend.

2. Bij overgang van de onderneming op rechtverkrijgenden onder algemene titel van de vergunninghouder gaat tevens de vergunning op hen over, tenzij de daarin vermelde bedrijfsleider of beheerder deze hoedanigheid heeft verloren.

Artikel 6. 1. Een vergunning wordt uitsluitend verleend, indien wordt voldaan aan bij het vestigingsbesluit te stellen eisen; deze kunnen slechts betrekking hebben op credietwaardigheid, handelskennis en vakbekwaamheid. Zij kunnen niet hoger worden gesteld dan naar Ons oordeel strikt noodzakelijk is.

2. Aan de eisen van credietwaardigheid moet worden voldaan door de ondernemer of de ondernemers gezamenlijk. Aan de eisen van handelskennis moet worden voldaan door een bedrijfsleider en aan die van vakbekwaamheid door een beheerder. Indien bij het vestigingsbesluit afzonderlijke eisen van handelskennis voor beheerders zijn gesteld, moet hieraan worden voldaan door een beheerder.

Artikel 7. Bij of krachtens ieder vestigingsbesluit worden de bewijsstukken aangewezen, waaruit het voldoen aan de daarbij

gestelde eisen van handelskennis en vakbekwaamheid moet blijken. Als bewijsstukken worden in ieder geval aangewezen verklaringen van handelskennis en vakbekwaamheid, tot het afgeven waarvan bij het besluit aan de Sociaal-Economische Raad dan wel aan een product- of een hoofdbedrijfsschap de bevoegdheid wordt verleend.

Artikel 8. 1. Bij een vestigingsbesluit kan worden bepaald, welke gegevens de aanvraag om een vergunning dient te bevatten.

2. De aanvraag wordt geacht niet te zijn ingediend, zolang de krachtens het vorige lid verlangde gegevens niet zijn verstrekt of het ingevolge artikel 20 verschuldigde bedrag niet is betaald.

3. Zij gaat vergezeld van de nodige bewijsstukken inzake credietwaardigheid, handelskennis en vakbekwaamheid.

4. Op de aanvraag wordt binnen twee maanden beslist.

Artikel 9. Indien de Kamer van Koophandel en Fabrieken tot het verlenen van de vergunning is aangewezen, is bevoegd:

a. ingeval de vergunning wordt gevraagd voor een inrichting, die niet gebezigd wordt voor het rondtrekkend uitoefenen van het bedrijf, de Kamer, binnen welker gebied de inrichting is of zal worden gevestigd;

b. in andere gevallen de Kamer, binnen welker gebied de onderneming is of zal worden gevestigd, of, indien de onderneming buiten Nederland is of zal worden gevestigd, de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Rotterdam.

Artikel 10. 1. De vergunning wordt geweigerd:

a. indien niet is aangetoond, dat door de daarin te vermelden ondernemer, bedrijfsleider en beheerder aan de gestelde eisen wordt voldaan;

b. indien redelijkerwijs moet worden aangenomen, dat een daarin te vermelden bedrijfsleider of beheerder, anders dan overeenkomstig een voorlopige vergunning of een ontheffing, tevens bedrijfsleider of beheerder buiten de betrokken onderneming, of, voor zoveel de beheerder van een onderdeel ener onderneming betreft, tevens beheerder buiten dat onderdeel zal zijn;

c. indien redelijkerwijs moet worden aangenomen, dat de feitelijke toestand niet met het in de aanvraag vermelde in overeenstemming zal zijn.

2. Het vorige lid, onder a, is niet van toepassing ingeval de vergunning is gevraagd door de weduwe van een vergunninghouder, die in zijn vergunning tevens als bedrijfsleider of beheerder was vermeld, dan wel door minderjarige wettige of wettelijk erkende kinderen van hen of van een hunner, uitsluitend met het oog op zijn vervanging als bedrijfsleider of beheerder door zijn weduwe of een dergelijk kind. Bij een vestigingsbesluit kan worden bepaald, dat de vorige volzin niet geldt.

3. Het eerste lid, onder a, voor zover het betrekking heeft op het voldoen aan de gestelde eisen van handelskennis en vakbekwaamheid, is eveneens niet van toepassing, ingeval de vergunning is gevraagd door een vergunninghouder uitsluitend met het oog op de verplaatsing van de uitoefening van een bedrijf naar een andere inrichting.

4. Bij een vestigingsbesluit kan worden bepaald, dat het eerste lid, onder b, niet van toepassing is in bij dat besluit aan te wijzen gevallen.

5. Weigering van de vergunning wordt aan de aanvrager onder opgave van redenen bij aangetekende brief medegedeeld.

6. Indien geen der in het eerste lid bedoelde weigeringsgronden aanwezig is, wordt de vergunning verleend.

7. Een met toepassing van het tweede lid verleende vergunning geldt van het tijdstip van het overlijden van de daar bedoelde vergunninghouder af. Indien zij is verleend uitsluitend met het oog op het optreden van een kind als bedrijfsleider of beheerder, geldt zij gedurende vijf jaar of, indien het kind op dat tijdstip de leeftijd van achttien jaar nog niet had bereikt, tot vijf jaar na het bereiken van die leeftijd. Bij een vestigings-

besluit kan een kortere termijn worden vastgesteld. Ten aanzien van vergunningen, verleend met het oog op het optreden van de weduwe als bedrijfsleider of beheerder, kan bij een vestigingsbesluit worden bepaald, dat zij gelden gedurende een bij dat besluit vast te stellen termijn.

Artikel 11. 1. De vergunning vervalt:

a. wanneer na haar dagtekening zes maanden zijn verlopen, zonder dat met de bedrijfsuitoefening een aanvang is gemaakt;

b. wanneer de bedrijfsuitoefening gedurende een bij het vestigingsbesluit te bepalen termijn, anders dan wegens overmacht, ononderbroken gestaakt is geweest;

c. wanneer een daarin vermelde bedrijfsleider of beheerder deze hoedanigheid verliest;

d. wanneer een daarin vermelde bedrijfsleider of beheerder, anders dan overeenkomstig een voorlopige vergunning of een ontheffing, tevens bedrijfsleider of beheerder buiten de betrokken onderneming, of, voor zoveel de beheerder van een onderdeel ener onderneming betreft, tevens beheerder buiten dat onderdeel wordt;

e. wanneer een verklaring van handelskennis of vakbekwaamheid, op grond waarvan de vergunning is verleend, is ingetrokken en tegen de intrekking geen beroep meer openstaat.

2. Het vorige lid, onder c, d en e, is niet van toepassing gedurende een faillissement; bij het eindigen hiervan vervalt de vergunning echter:

a. indien een daarin vermelde bedrijfsleider of beheerder deze hoedanigheid niet meer bezit;

b. indien een daarin vermelde bedrijfsleider of beheerder, anders dan overeenkomstig een voorlopige vergunning of een ontheffing, tevens bedrijfsleider of beheerder buiten de betrokken onderneming, of, voor zoveel de beheerder van een onderdeel ener onderneming betreft, tevens beheerder buiten dat onderdeel is;

c. indien een verklaring, als in het vorige lid, onder e, bedoeld, is ingetrokken en tegen de intrekking geen beroep meer openstaat.

3. Bij een vestigingsbesluit kan worden bepaald, dat het eerste lid, onder d, en het tweede lid, onder b, niet van toepassing zijn in bij dat besluit aan te wijzen gevallen.

Artikel 12. 1. Indien een vergunning vervalt, kan voor de betrokken onderneming of inrichting een voorlopige vergunning worden verleend. Op de aanvraag wordt binnen twee weken beslist. De artikelen 6, 8, derde en vierde lid, 10 en 11 zijn niet van toepassing.

2. De voorlopige vergunning geldt gedurende zes maanden, gerekend van het tijdstip van het vervallen van de vergunning af. Indien de houder inmiddels een aanvraag om een nieuwe vergunning heeft ingediend, geldt zij verder, totdat deze is verleend, dan wel, indien deze is geweigerd, totdat sedert het tijdstip, na hetwelk tegen de weigering geen beroep meer openstaat, twee maanden zijn verlopen.

Artikel 13. 1. Een vergunning wordt ingetrokken, indien de te harer verkrijging verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig waren, dat zij zou zijn geweigerd, als bij de beoordeling van de aanvraag de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest.

2. De intrekking wordt aan de houder onder opgave van redenen bij aangetekende brief medegedeeld. Zij wordt eerst van kracht, wanneer daartegen geen beroep meer openstaat.

Artikel 14. 1. Een verklaring van handelskennis of vakbekwaamheid wordt uitsluitend afgegeven aan personen, die aan de gestelde eisen voldoen, doch van wie redelijkerwijs niet kan worden verlangd, dat zij zich van andere bewijsstukken voorzien.

2. Onze Minister, wie het rechtstreeks aangaat, stelt in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken tegen voor de beslissing op de aanvragen om een verklaring.

3. Op een aanvraag wordt binnen vier maanden beslist.

4. De artikelen 10, vijfde lid, en 13 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 15. 1. Onze Minister, wie het rechtstreeks aangaat, kan van een bij een vestigingsbesluit gegeven verbod tot uitoefening van een daarbij aangewezen bedrijf ontheffing verlenen:

a. indien reeds een vergunning is verleend voor een ander in dezelfde onderneming of inrichting uitgeoefend bedrijf, dat een hoofdbestanddeel van de bedrijfsuitoefening in die onderneming of inrichting uitmaakt, en de aard der onderneming dan wel plaatselijke of regionale omstandigheden tot gezamenlijke uitoefening van deze bedrijven aanleiding geven;

b. in bijzondere gevallen, waarin gewichtige belangen daartoe aanleiding geven.

2. De ontheffing kan onder beperkingen worden verleend; aan de ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden. In dit geval wordt de beslissing aan de aanvrager bij aangetekende brief medegedeeld.

3. Onze Minister, wie het rechtstreeks aangaat, kan de hem in het eerste lid, onder a, verleende bevoegdheid overdragen aan de Sociaal-Economische Raad dan wel aan een product- of een hoofdbedrijfschap. Hij kan daarbij voorwaarden stellen, waaraan voor het verkrijgen van een ontheffing moet worden voldaan.

4. Hij oefent de hem in dit artikel toegekende bevoegdheden niet uit dan in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken.

5. Een ontheffing, op grond van het eerste lid, onder a, verleend, vervalt wanneer de daar bedoelde vergunning vervalt of wordt ingetrokken.

6. De artikelen 8, eerste, tweede en vierde lid, 10, vijfde lid, 11, eerste lid, onder a en b, en 13 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 16. 1. Onze Ministers, wie het aangaat, en Onze Minister van Economische Zaken kunnen op verzoek van het lichaam, dat vaststelling van een vestigingsbesluit heeft verzocht, bij gemeenschappelijke beschikking, in deze wet verder genoemd *vestigingsbeschikking*, verbieden het uitoefenen van het betrokken bedrijf zonder vergunning van de Sociaal-Economische Raad. In plaats van de Raad kan een product- of een hoofdbedrijfschap worden aangewezen.

2. Alvorens tot vaststelling, wijziging of intrekking van een vestigingsbeschikking wordt overgegaan, wordt de Sociaal-Economische Raad of een commissie, als bedoeld in artikel 43 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, gehoord.

3. Het in een vestigingsbeschikking vervatte verbod geldt niet ten aanzien van de uitoefening van het aangewezen bedrijf in de ondernemingen en inrichtingen, waarin dat bedrijf bij het in werking treden van die beschikking wordt uitgeoefend.

Artikel 17. 1. Een vestigingsbeschikking is gedurende een jaar van kracht; deze termijn kan eenmaal met ten hoogste zes maanden worden verlengd.

2. Zij houdt op van kracht te zijn, wanneer voor het betrokken bedrijf een vestigingsbesluit in werking treedt.

3. Een vestigingsbeschikking, alsmede een beschikking tot haar wijziging, intrekking of verlenging, wordt in de *Nederlandse Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 18. 1. Onze Minister, wie het rechtstreeks aangaat, stelt in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken de voorwaarden vast, waaraan voor het verkrijgen van een vergunning op grond van een vestigingsbeschikking moet worden voldaan.

2. Op een aanvraag om een dergelijke vergunning wordt binnen vier maanden beslist.

3. De artikelen 5, 8, eerste en tweede lid, 10, vijfde lid, en 13 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 19. 1. Tegen een beslissing tot weigering of intrekking van een vergunning of van een verklaring van handelskennis of vakbekwaamheid en tegen een beslissing van een krachtens artikel 15, derde lid, aangewezen lichaam tot verlening van een ontheffing met beperkingen of voorschriften of tot weigering of intrekking van een ontheffing, kan de betrokkene binnen een maand na de verzending van de aangetekende brief, waarbij hem de beslissing is medegedeeld, beroep instellen bij het Scheidsgerecht voor het bedrijfsleven, bedoeld in artikel 140 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt het niet binnen de gestelde termijn beslissen met een beslissing tot weigering gelijkgesteld. Het beroep kan in dat geval worden ingesteld binnen een maand na het verstrijken van die termijn.

3. Bij algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld voor de berechting door het Scheidsgerecht en de tenuitvoerlegging van de uitspraak.

Artikel 20. 1. Bij het indienen van een aanvraag of een beroepschrift moet een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen bedrag worden betaald.

2. Indien de betrokkene in beroep in het gelijk wordt gesteld, wordt het bij het indienen van het beroepschrift betaalde bedrag teruggegeven.

Artikel 21. De Kamer van Koophandel en Fabrieken kan aan een uit haar midden benoemde commissie opdragen al datgene te doen, waartoe zij krachtens deze wet bevoegd of verplicht is.

Artikel 22. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere voorschriften worden gegeven ter bevordering van een goede uitvoering van deze wet.

Artikel 23. Het is verboden ter zake van een aanvraag om een vergunning, verklaring of ontheffing onjuiste of onvolledige gegevens te verstrekken.

Artikel 24. Handelen in strijd met:

a. een krachtens artikel 4 of 16 gesteld of het in artikel 23 vervatte verbod,

b. een krachtens artikel 22 gegeven voorschrift, voor zover uitdrukkelijk aangeduid als strafbaar feit,

c. een aan een ontheffing verbonden voorschrift, is een overtreding.

Artikel 25. 1. Aan hen, die bij het in werking treden van een vestigingsbesluit bedrijfsleider of beheerder zijn van een onderneming of inrichting, waarin het aangewezen bedrijf wordt uitgeoefend, en die voldoen aan door Onze Minister, wie het rechtstreeks aangaat, in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken voor bedrijfsleiders of beheerders te stellen voorwaarden, wordt op hun binnen vijf jaren ingediende aanvraag een verklaring van handelskennis of vakbekwaamheid afgegeven.

2. De artikelen 10, vijfde lid, 13 en 14, derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 26. 1. Het in een vestigingsbesluit vervatte verbod geldt gedurende drie maanden na het in werking treden van het besluit niet ten aanzien van de uitoefening van het aangewezen bedrijf in de ondernemingen en inrichtingen, waarin dat bedrijf bij het in werking treden wordt uitgeoefend.

2. Indien voor zodanige onderneming of inrichting binnen die termijn vergunning is gevraagd, geldt het verbod ook na afloop van die termijn niet, totdat de vergunning is verleend, dan wel, indien deze is geweigerd, totdat sedert het tijdstip, na hetwelk tegen de weigering geen beroep meer openstaat, twee maanden zijn verlopen.

3. Het eerste lid is niet van toepassing, indien de uitoefening van het aangewezen bedrijf bij het in werking treden van het

vestigingsbesluit in strijd was met het krachtens deze wet bepaalde.

Artikel 27. 1. Aan hen, die bij het in werking treden van een vestigingsbesluit het aangewezen bedrijf uitoefenen, wordt op hun aanvraag de vereiste vergunning verleend, indien de in de aanvraag als bedrijfsleider van de betrokken onderneming en als beheerder van de betrokken onderneming of inrichting vermelde personen die hoedanigheid bij het in werking treden van dat besluit bezaten en haar tot het tijdstip van de aanvraag hebben behouden.

2. Het vorige lid is niet, onderscheidenlijk niet meer van toepassing, indien de uitoefening van het aangewezen bedrijf bij het in werking treden van het vestigingsbesluit in strijd was met het krachtens deze wet bepaalde dan wel na het in werking treden gedurende een bij het vestigingsbesluit te bepalen termijn treden gedurende een bij het vestigingsbesluit te bepalen termijn, anders dan wegens overmacht, ononderbroken gestaakt is geweest.

3. De vergunning wordt niet verleend dan nadat de naam van de aanvrager gedurende een maand vermeld is geweest op een lijst, die ten kantore van de betrokken Kamer van Koophandel en Fabrieken en, in voorkomend geval, mede ten kantore van het in haar plaats aangewezen lichaam ter inzage van een ieder is nedergelegd.

4. De artikelen 8, derde en vierde lid, en 10, eerste lid, onder a, zijn niet van toepassing.

Artikel 28. De artikelen 16, derde lid, 26, eerste lid, en 27, eerste lid, zijn niet van toepassing, indien de uitoefening van het aangewezen bedrijf bij het in werking treden van het vestigingsbesluit of de vestigingsbeschikking in strijd was met, dan wel het gevolg was van een vestiging, voortzetting of uitbreiding in strijd met een voorschrift, gegeven bij of krachtens een der in artikel 32 bedoelde regelingen, of met een regeling omtrent de vestiging of uitbreiding van ondernemingen, vastgesteld krachtens artikel 7 van het Organisatiebesluit Voedselvoorziening 1941 (*Verordeningenblad* 69, sedert gewijzigd).

Artikel 29. Ten aanzien van de vaststelling van een vestigingsbesluit voor een bedrijf, waarvoor een krachtens de Vestigingswet Kleinbedrijf 1937 (*Stb.* 619, sedert gewijzigd) gegeven verbod van kracht is, blijft artikel 4, tweede lid, buiten toepassing.

Artikel 30. Zolang het Organisatiebesluit Voedselvoorziening 1941 van kracht is, kan bij de vaststelling van een vestigingsbesluit in plaats van de Kamer van Koophandel en Fabrieken worden aangewezen een hoofdbedrijfschap of een bedrijfschap, als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van dat Organisatiebesluit, ingesteld voor ondernemingen, waarin het betrokken bedrijf wordt uitgeoefend.

Artikel 31. De Wet op de economische delicten (*Stb.* 1950, K 258, sedert gewijzigd) wordt gewijzigd als volgt:

a. in artikel 1 wordt het gestelde onder 3°, c en d, vervangen door: „c. de artikelen 4, 15, tweede lid, 16, 22 — voor zover uitdrukkelijk aangeduid als strafbare feiten — en 23 van de Vestigingswet Bedrijven;”;

b. de artikelen 72 en 73 vervallen.

Artikel 32. 1. De navolgende regelingen worden ingetrokken:

a. de Vestigingswet Kleinbedrijf 1937;

b. het Besluit Reëvacuatie-vestiging Kleinbedrijf 1945 (*Stb.* F 257).

2. De navolgende regelingen van de Secretarissen-Generaal van de Departementen van Handel, Nijverheid en Scheepvaart en van Landbouw en Visserij vervallen:

a. het Besluit Algemeen Vestigingsverbod Kleinbedrijf 1941 (*Stet.* 234);

b. de besluiten van 1 Juni 1942 (*Stet.* 103), van 20 December 1943 (*Stet.* 248), voor zover het bepaalde onder V betreft,

en van 27 Maart 1944 (*Stct.* 61), tot wijziging van het Besluit Algemeen Vestigingsverbod Kleinbedrijf 1941;

c. het besluit van 1 December 1943 (*Stct.* 235), tot wijziging van het Besluit Algemeen Vestigingsverbod Kleinbedrijf 1941 en tot afwijking van de Vestigingswet Kleinbedrijf 1937;

d. de beschikkingen van 6 Februari 1942 (*Stct.* 26) en van 1 December 1943 (*Stct.* 235), tot uitvoering van het Besluit Algemeen Vestigingsverbod Kleinbedrijf 1941.

3. Het besluit van de Secretaris-Generaal van het Departement van Handel, Nijverheid en Scheepvaart van 3 September 1942 (*Stct.* 171), betreffende vestiging als makelaar, vervalt.

4. Het besluit van de Secretarissen-Generaal van de Departementen van Handel, Nijverheid en Scheepvaart en van Financiën van 16 Februari 1944 (*Stct.* 44), betreffende het uitoefenen van het bedrijf van tussenpersoon in onroerende goederen en dat van veilinghouder, alsmede betreffende het houden van veilingen, vervalt.

Artikel 33. 1. Ten aanzien van een bedrijf, waarvoor bij het in werking treden van deze wet een krachtens de Vestigingswet Kleinbedrijf 1937 vastgestelde regeling geldt, blijft het bij en krachtens die wet bepaalde zomede artikel II, eerste en tweede lid, van het in artikel 32, tweede lid, onder c, genoemde besluit en de Wet op de economische delicten, zoals zij luidde vóór de daarin bij artikel 31 aangebrachte wijzigingen, van toepassing, totdat vorenbedoelde regeling wordt ingetrokken.

2. Ten aanzien van een bedrijf, waarvoor bij het in werking treden van deze wet een der in artikel 32, derde en vierde lid, genoemde besluiten geldt, blijft dit besluit van toepassing tot een door Ons te bepalen tijdstip.

Artikel 34. 1. De bevoegdheid van de organisaties, bedoeld in artikel 2, tweede lid, van het Organisatiebesluit Voedselvoorziening 1941, tot het vaststellen, op de voet van artikel 7 van genoemd besluit, van verordeningen, waarbij de vestiging of uitbreiding van ondernemingen afhankelijk wordt gesteld van het voldoen aan eisen van credietwaardigheid, handelskennis of vakbekwaamheid, vervalt, behoudens ten aanzien van ondernemingen van landbouw en visserij.

2. Zodanige, bij het in werking treden van deze wet geldende, verordening kan evenwel op de voet van het bepaalde bij of krachtens het Organisatiebesluit Voedselvoorziening 1941 worden gewijzigd of ingetrokken.

3. Een verordening, als bedoeld in het tweede lid, vervalt bij het in werking treden van een vestigingsbesluit, voor zover zij betrekking heeft op het bij dat besluit aangewezen bedrijf.

Artikel 35. Wanneer ten aanzien van een bedrijf een vestigingsbesluit of een vestigingsbeschikking van kracht is geworden, zijn de Provinciale Staten en de gemeenteraad niet bevoegd regelen te stellen, waarbij de uitoefening van dat bedrijf afhankelijk wordt gesteld van het voldoen aan eisen van credietwaardigheid, handelskennis of vakbekwaamheid.

Artikel 36. Deze wet kan worden aangehaald als „Vestigingswet Bedrijven”, met vermelding van het jaar harer totstandkoming.

Artikel 37. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Economische Zaken,

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

De Minister van Financiën,

*De Minister van Wederopbouw
en Volkshuisvesting,*

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening,*

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*